

Illusztrációk Babits Mihály költeményeihez

Azoknak, akik szeretik Babits költészetét, első gondolatuk a Petőfi Irodalmi Múzeum Babits-illusztráció kiállításán abban a kívánságban fogalmazódik meg: bár külön kötetben láthatnák ezeket az illusztrációkat a versekkel együtt. Pedig nem mindegyik mű „illusztráció” a szó klasszikus értelmében. Némelyik művészünk, mint Kondor Béla, Gy. Molnár István, Pásztor Gábor s részben Feledy Gyula is, erősen szürrealisztikus felfogásban oldotta meg feladatát s csak Gyulai Liviusz, Kass János, Hincz Gyula, Reich Károly illusztrációi maradtak a versek tartalmi közelségében!

Más szóval: illusztráció-e az, ami csak variációja egy-egy fölvetett témának, megadott vert részletének, ami tehát nem kötődik a tartalomhoz, hanem azt jeleníti meg képen, rajzban, amit a szöveg a művészből kiváltott. Tehát hangulatot, esetleg álmképeket fejez ki. Nem a műfaj halála-e az ilyen fajta illusztráció, amiről az olvasó nemigen tudja megállapítani, mit is keres a könyvben, s a könyvtáros, ha képzőművészetiileg tájékozott, csak annyit mondhat a hozzáforduló olvasónak: így látta a művész, vagy ezt érezte, amikor olvasta, ilyen képzettársítása támadt — amittől azonban, valljuk be, nem lesz okosabb az olvasó. — Pedig a kiállított illusztrációk magas művészi színvonalat képviselnek, némelyik külön műelemzést is megérdemelne. Mindez nem jelenti azt, hogy a Petőfi Irodalmi Múzeum nem járt el helyesen, amikor ezeket is kiállította a nagyközönség és az irodalomkedvelő fiatalság elé. Irodalom és képzőművészet kapcsolatára hasznos utalás e kiállítás, s nem kétséges, hogy így, ebben a formában is szolgálta a költészet iránti érdeklődés elmélyülését. (SZR)